

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΑΜΠΟΥ-ΣΝΑΝ.

Τό Σάββατον, 7^{ον}/ 20^{ον} Φεβρουαρίου 2016, ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος μετέβη εἰς τήν κώμην Ἀμποῦ Σνάν τῆς περιοχῆς Ἄκκρης – Πτολεμαΐδος τοῦ βορείου Ἰσραήλ, ἐν ἧ διαβιοῖ Ἀραβόφωνος Ἑλληνορθόδοξος Κοινότης μέ Ἱερὸν Ναὸν αὐτῆς τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου καί μέ δύο χιλιάδας καί πεντακόσια μέλη.

Ἡ Κοινότης τοῦ Ἀμποῦ – Σνάν εἶναι μία τῶν δώδεκα Κοινοτήτων, τῶν ὑπαγομένων εἰς τήν Μητρόπολιν Πτολεμαΐδος Ἄκκρης, ἥτοι τοῦ Κούφρ Γιασίφ, Κούφρ Σμέα, Σφαάμερ, Ζντέιντε, Ἀμπελίν, Ράμε, Μάκερ, Ταρσῆχα, Σαχνίν καί Πκέα.

Εἰς τήν Ἑλληνορθόδοξον Κοινότητα τῆς ὡς ἄνω κώμης ἐγένετο δεκτός ἐν ἐπισήμῳ ὑποδοχῇ ὁ Μακαριώτατος καί ἐτέλεσε τήν θείαν Λειτουργίαν, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἁγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, ὡς τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰλαρίωνος ἡγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς Θαβώρ, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, Ἀραβόφωνων Πρεσβυτέρων τῶν Κοινοτήτων τῆς περιοχῆς Ἄκκρης – Πτολεμαΐδος, τοῦ διακόνου Μάρκου καί τοῦ διακόνου Ἀναστασίου, ψάλλοντος τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Φιλοθέου ἡγουμένου τῆς Ἄκκρης – Πτολεμαΐδος ἐν χορωδία ἀραβιστί καί ἑλληνιστί καί μετέχοντος ἐν κατανύξει καί εὐλαβεῖ προσευχῇ πυκνοῦ Ὀρθοδόξου ἐκκλησιάσματος παρουσίᾳ τῆς καθηγητρίας τοῦ Ε.Μ.Π. κ. Ἀντωνίας Μοροπούλου.

Πρός τό εὐλαβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχοντα ὡς ἔπεται:

«Πᾶσαν χαράν ἠγήσασθε ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς περιπέσητε ποικίλοις, γινώσκοντες ὅτι τό δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν, ἡ δέ ὑπομονή ἔργον τέλειον ἐχέτω, ἵνα ἦτε τέλειοι καί ὀλόκληροι ἐν μηδενί λειπόμενοι», (Ἰακ. 1,2-4), διδάσκει ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Κύριε Πρόεδρε τῆς Κοινότητος,

Εὐχαριστοῦμεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν διά τήν δοθεῖσαν ἡμῖν χαράν τῆς μεθ' ὑμῶν κοινωνίας ἐν τῇ σημερινῇ λατρευτικῇ συνάξει. Εὐχαριστοῦμεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι ἠξίωσεν ἡμᾶς τῆς ἀπολαύσεως τοῦ ἔργου τοῦ ἀγαθοῦ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν, δηλονότι τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς ἀξιαγαπῆτου Κοινοτήτος ἡμῶν. «Τοῖς μέν καθ' ὑπομονήν ἔργον ἀγαθοῦ δόξαν καί τιμὴν καί ἀφθαρσίαν ζητοῦσι ζωὴν αἰώνιον, ἀποδώσει ὁ θεός ἐκάστῳ κατὰ τά ἔργα αὐτοῦ», (Ρωμ. 2,6-7), λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Περιττόν νά εἴπωμεν ὅτι ἡ «ἀνακαίνισις ἔργου ἀγαθοῦ» δέν ἀφορᾷ μόνον εἰς τόν ναόν, ἀλλά κυρίως καί πρωτίστως εἰς τόν ναόν τοῦ σώματος ἡμῶν κατά τόν θεῖον Παῦλον λέγοντα: «οὐκ οἴδατε ὅτι τό σῶμα ὑμῶν ναός τοῦ ἐν ὑμῖν ἀγίου Πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπό θεοῦ καί οὐκ ἔσεσθε ἐαυτῶν (1^η Κορ. 6,19).

Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ Παύλου, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὑποδηλοῦν ὅτι ὁ σκοπός τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὁ ἁγιασμός, δηλονότι ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Σωτηρία δέ σημαίνει τήν θεραπείαν τῆς ἐν ἀσθενείᾳ τελοῦσης ἀνθρωπίνης φύσεως καί συνεπῶς τῆς ὑπερβάσεως τοῦ θανάτου αὐτῆς ἐν τῷ ἀναστάντι Χριστῷ τῷ θεῷ ἡμῶν.

Τό Παλαίφατον Ρούμ Ὀρθοδόξ Πατριαρχεῖον τῶν Ἱεροσολύμων καυχᾶται ἐν Χριστῷ ὅτι διά μέσου τῆς ἐν τῷ κόσμῳ καί δῆ ἐν τῇ ἀγίᾳ Γῆ ζωῆς παρουσίας καί μαρτυρίας αὐτοῦ διατηρεῖ ἄσβεστον τό φῶς τῆς ἀγάπης πρός τόν πλησίον, ἀλλά καί τόν ἐχθρόν εἰσέτι. Καί εἰς τάς πλέον δυσκόλους στιγμάς τῆς ἱστορίας αὐτοῦ διετήρησε ἀφ' ἐνός μέν ἀνόθευτον καί ἀλώβητον τό φιλόανθρωπικόν αὐτοῦ ἔργον πρός πάντας ἄνευ οἰασδήποτε διακρίσεως θρησκευτικῆς ἢ κοινοτικῆς. Ἀφ' ἑτέρου δέ παρέμεινε πιστόν εἰς τήν ἱεράν παρακαταθήκην τῆς ἀρχεγόνου ἀποστολικῆς αὐτοῦ παραδόσεως.

Μέ ἄλλα λόγια, τό Πατριαρχεῖον εἶναι αὐτό τό ὁποῖον οὐδέποτε προέδωσε τήν ἐθνικοθρησκευτικήν ταυτότητα τῶν Χριστιανῶν καί ἰδιαιτέρως τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ. Καί τολμῶμεν νά εἴπωμεν αὐτό, διότι ἡ ταυτότης ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν τῶν διαβιούντων ἐν τῇ ἀγίᾳ Γῆ καί τῇ εὐρύτερα περιοχῇ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς δέν εἶναι ἄλλη ἀπό αὐτήν πού μᾶς ἐκληροδότησαν οἱ ἅγιοι καί μεγάλοι οἰκουμενικοί Διδάσκαλοι καί Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας καί τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους.

Τέλος, εὐχόμεθα, ὅπως Κύριος ὁ Θεός χαρίζεται πᾶσιν ὑμῖν ὑγείαν κατ' ἄμφω καί δύναμιν, ἵνα καί δι' ἔργων ἀγαθῶν καί λόγων δοξάζεται τό Πανάγιον ὄνομα τοῦ θεοῦ τῆς ἀγάπης τῆς εἰρήνης καί τῆς τελείας συννυάρξεως καί συνδιαλλαγῆς.

Εὐχαριστοῦμεν πάντας ὑμᾶς, ἰδιαιτέρως τόν αἰδεσιμολογιώτατον Πατέρα Νικόλαον, τόν Πρόεδρον τόν ἀγαπητόν ἡμῖν σύν τοῖς συνεργάταις αὐτοῦ καί πάντας τούς τιμήσαντας τήν ἑορτήν ταύτην. Ἀμήν.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος μετέδωσε τήν θείαν Κοινωνίαν, πρό δέ τῆς Ἀπολύσεως καί ἐπέδωσε διά τόν ἀνακαινισθέντα ναόν εἰκόνα τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ νέου Χοζεβίτου καί ὠραιότητα κανδήλαν καί διένειμε τό ἀντίδωρον καί εἰκόνας εὐλογίας, εὐλογῶν αὐτούς.

Ἄμα τῇ λήξει τῆς ἑορτῆς ἐν τῷ ναῷ ἔλαβε χώραν δεξίωσις εἰς τήν παρακειμένην ἐν τῷ Ναῷ αἴθουσαν, ἐν ᾗ ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ ἀραβιστί, ἴδε:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2016/02/20/19214>

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/RCxSpahdEXw>

<http://youtu.be/HPvMb0zMe4A>

<http://youtu.be/x8je4NKc32M>

